

Návrhy kvalitativních a kvantitativních výzkumů

Alžběta Wurmová (Učo: 333139)

1. Dějiny z fragmentů

Článek se zabývá problémem změny vnímání historie a subjektivizací dějin. Pokud bych zkoumala tento problém kvantitativně, použila bych pravděpodobně metodu standardizovaného rozhovoru (respondenti by odpovídali na uzavřené otázky). Respondenty by byli náhodně vybraní historici všech věkových kategorií.

Uzavřené otázky by měly různé podoby:

- Myslíte si, že postupujeme od objektivizace k subjektivizaci dějin?
(rozhodně souhlasím 5 – 4 – 3 – 2 – 1 rozhodně nesouhlasím)
- Jak velký vliv má na studium historie vývoj komunikačních technologií?
(velký 1 – 2 – 3 – 4 – 5 – 6 – 7 žádný)
- Dnešní vnímání reality je spíše prostorové/časové.
(nehodící se škrtněte)

Pokud bych zkoumala problém změny vnímání historie a s ní související subjektivizaci dějin kvalitativně, použila bych metodu rozhovoru dle návodu. Připravila bych si seznam témat, o kterých bych s respondenty (opět by to byli náhodně vybraní historici) hovořila. Znění otázek k jednotlivým tématům by se mohlo lišit podle toho, jak by jednotliví historici odpovídali.

Uvedu několik příkladů:

- Výhody a nevýhody nadbytku informací o dnešní době.
(Jaké vidíte výhody, nevýhody nadbytku informací? Proč?)
- Postup od objektivizace k subjektivizaci dějin.
(Souhlasíte s tímto názorem? Proč? Jaké jsou výhody a nevýhody dřívějších totálních dějin a dnešních globálních dějin?)

2. My jsme církev

Tento článek se zabývá problematickou situací v katolické církvi – oficiální kurz katolické církve versus „katolický disent“. Kvantitativně bych tento problém zkoumala metodou standardizovaného dotazníku. S respondenty bych nekomunikovala přímo, ale písemně. Pro tento výzkum bych oslovila náhodně vybrané lidi za všech zemí Evropy, kteří se hlásí ke katolické víře. Aby měl výzkum smysl, potřebovala bych velký počet lidí, což by byl asi největší problém při realizaci výzkumu.

Otázky by vypadaly asi takto:

- Souhlasíte s nedávným rozhodnutím papeže exkomunikovat čtyři biskupy včetně jednoho popírače holocaustu?
(rozhodně souhlasím 5 – 4 – 3 – 2 – 1 rozhodně nesouhlasím)
- Jaká vám připadá situace v katolické církvi pod vedením papeže Benedikta XVI. oproti době, kdy byl papežem Jan Pavel II.?
(lepší – stejná – horší)

- Zakroužkujte, s kterými požadavky „katolického disentu“ souhlasíte: zrovnoprávnění mužů a žen v církvi, dobrovolný celibát, účast věřících na volbách biskupů, liberálnější sexuální morálka.

Kvalitativní výzkum bych prováděla metodou standardizovaného, nezúčastněného a otevřeného pozorování několika náhodně vybraných katolických komunit. Vzhledem k tomu, že by pozorování bylo otevřené, mohla bych s věřícími vést rozhovory na daná témata:

- Exkomunikovaní biskupové.
(Jaký je váš názor na toto papežovo „gesto milosrdenství“? Co si myslíte o popírání holocaustu, o bohoslužbách v národních jazycích a o spolupráci katolíků s jinými náboženstvími?)
- Jan Pavel II. versus Benedikt XVI.
(Jaký je váš názor na tyto dva papeže? Dokázali byste je porovnat?)
- Situace v katolické církvi.
(Co si myslíte o současné situaci v katolické církvi, vyhovuje vám? Co byste chtěli změnit? S jakými změnami, které navrhuje „katolický disent“ souhlasíte a s kterými naopak nesouhlasíte?)

3. Editorial

Tématem tohoto editoriale je ztráta paměti a ostatní problémy způsobené demencí. Článek se dotýká jak problémů nemocných, tak problémů, které musí řešit osoby, které jsou nemocným nejbližší. S nemocnými bych prováděla kvantitativní výzkum pomocí testování. Na základě testů bych zjistila, jak se odlišují od normy a tím si mohla odvodit, jaké problémy jim demence způsobuje. Nejsem si ale jistá, jaké otázky bych do testu dala a už vůbec si nejsem jistá, zda by se z takového výzkumu dalo něco zjistit. Možná by bylo lepší provádět kvantitativní výzkum s lékaři, kteří se demencí zabývají. Myslím si, že k tomu by bylo nejlepší použít metodu standardizovaného rozhovoru.

Kvalitativní výzkum u nemocných bych prováděla metodou nestandardizovaného, nezúčastněného a otevřeného pozorování v zařízení, které se specializuje na péči o osoby s demencí. Myslím si, že tak bych se mohla nejvíce dozvědět jak o nemoci samotné (o rychlosti jejího postupu, charakteristických znacích apod.), tak o problémech, které nemoc způsobuje. Kvalitativní výzkum s nejbližšími osobami nemocných bych prováděla metodou rozhovoru dle návodu, kde bych se zaměřila na tyto témata:

- Diagnostikování demence.
(Jak jste reagovali? Jaké jste měli pocity? Co bylo nejtěžší?)
- Průběh nemoci – postupné zhoršování.
(Vyrovnali jste se s nemocí? Žili jste i svůj život, nebo se plně obětovali péči o nemocného? Bylo něco, co vám dodávalo sílu a energii?)
- Přesun nemocného do specializovaného zdravotnického zařízení.
(Co bylo na tomto rozhodnutí nejtěžší? Podle čeho jste zařízení vybírali? Jste spokojeni s péčí, která je nemocnému poskytována? Přemýšlíte o tom, co bude dál?)